

УДК 364.4:316.334.55]:004

DOI <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.5.12>

Олена КАРПЕНКО

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

ORCID: 0000-0002-6715-2899

Scopus Author ID: 57287160700

Тетяна ЛЯХ

кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

ORCID: 0000-0002-8807-0497

Scopus Author ID: 57192588245

Web of Science ResearcherID: N-5194-2015

Валерій ПЕТРОВИЧ

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи, Волинський національний університет імені Лесі Українки, просп. Волі, 13, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43025

ORCID: 0000-0003-4955-2642

Жанна ПЕТРОЧКО

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

ORCID: 0000-0002-4413-1243

Scopus-Author ID: 57370829500

Бібліографічний опис статті: Карпенко, О., Лях, Т., Петрович, В., Петрочко, Ж. (2025). Волонтери як рушій цифровізації соціальної підтримки в сільській громаді. *Ввічливість. Humanitas*, 5, 102–109, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.5.12>

ВОЛОНТЕРИ ЯК РУШІЙ ЦИФРОВІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ В СІЛЬСЬКІЙ ГРОМАДІ

У статті розкрито феномен волонтерського цифрового посередництва як чинника цифровізації соціальної підтримки у сільських територіальних громадах України. З'ясовано особливості доступу мешканців сільської місцевості до цифрових сервісів соціальної підтримки, зокрема проблеми цифрової інклюзії людей похилого віку, осіб з інвалідністю, внутрішньо переміщених осіб та інших уразливих груп. Обґрунтовано, що волонтери виконують функції посередників між отримувачами соціальної підтримки та цифровими платформами, надаючи інформаційний супровід, допомогу в реєстрації, консультації з використання електронних сервісів, а також навчаючи базовим навичкам цифрової грамотності.

Проаналізовано інноваційні практики співпраці між соціальними службами, громадськими організаціями та волонтерськими ініціативами, що використовують цифрові інструменти для збору потреб, комунікації з отримувачами підтримки, мобілізації ресурсів громади та надання адресної допомоги. Представлено моделі цифрової волонтерської підтримки, зокрема застосування онлайн-спільнот, чат-ботів, сервісів дистанційного консультування та цифрових хабів на базі освітніх і культурних інституцій громади. Доведено, що залучення волонтерів до процесів цифровізації соціальної підтримки розширює доступ населення до соціальних сервісів, підсилює інклю-

живність соціальної взаємодії та сприяє формуванню соціальної згуртованості у сільських громадах. У статті систематизовано моделі цифрового волонтерського посередництва на основі аналізу практик сільських територіальних громад.

Ключові слова: волонтерська діяльність, цифровізація, цифровізація соціальних послуг, сільська громада, соціальна підтримка, електронні сервіси, соціальна робота, внутрішньо переміщені особи, вразливі групи населення.

Olena KARPENKO

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor at the Department of Social Pedagogy and Social Work, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, 18/2 I. Shamo blrd., Kyiv, Ukraine, 02154

ORCID: 0000-0002-6715-2899

Scopus Author ID: 57287160700

Tetiana LIAKH

Candidate of Pedagogical Sciences, Professor, Professor, Professor at the Department of Social Pedagogy and Social Work, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, 18/2 I. Shamo blrd, Kyiv, Ukraine, 02154

ORCID: 0000-0002-8807-0497

Scopus Author ID: 57192588245

Web of Science ResearcherID: N-5194-2015

Valeriy PETROVYCH

Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer at the Department of Social Work and Pedagogy of Higher School, Lesya Ukrainka Volyn National University, 13 Voli ave., Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43025

ORCID: 0000-0003-4955-2642

Zhanna PETROCHKO

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor at the Department of Social Pedagogy and Social Work, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, 18/2 I. Shamo blrd, Kyiv, Ukraine, 02154

ORCID: 0000-0002-4413-1243

Scopus Author ID: 57370829500

To cite this article: Karpenko, O., Liakh, T., Petrochko, Zh. (2025). Volontery yak rushii tsyfrovizatsii sotsialnoi pidtrymky v silskii hromadi [Volunteers as a Driving Force of Digitalization of Social Support in Rural Communities]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 5, 102–109, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.5.12>

VOLUNTEERS AS A DRIVING FORCE OF DIGITALIZATION OF SOCIAL SUPPORT IN RURAL COMMUNITIES

The article examines the phenomenon of volunteer digital mediation as a driving factor in the digitalization of social support in rural territorial communities of Ukraine. It identifies the specific features of access to digital social support services for residents of rural areas, including challenges related to the digital inclusion of older adults, persons with disabilities, internally displaced persons, and other vulnerable groups. It is substantiated that volunteers act as intermediaries between recipients of social support and digital platforms by providing informational assistance, registration support, consultations on the use of electronic services, and training in basic digital literacy skills.

The article analyzes innovative practices of cooperation between social service providers, civil society organizations, and volunteer initiatives that use digital tools to collect needs, communicate with recipients of support, mobilize community resources, and provide targeted assistance. Models of digital volunteer support are presented, including online communities, chatbots, remote consulting services, and digital hubs based in educational and cultural institutions of the community. The study proves that the involvement of volunteers in the digitalization of social support expands population access to social services, enhances inclusive social interaction, and contributes to the strengthening of social cohesion in rural communities. The article systematizes models of digital volunteer mediation based on the analysis of practices implemented in rural territorial communities.

Key words: volunteering, digitalization, digitalization of social services, rural community, social support, electronic services, social work, internally displaced persons, vulnerable population groups.

Постановка проблеми. Сучасні трансформації соціальної сфери України характеризуються активним впровадженням цифрових інструментів у процес надання соціальної підтримки населенню. Особливо гостро потреба цифровізації проявляється у сільських територіальних громадах, де доступ до послуг часто ускладнюється недостатньою розгалуженістю інфраструктури, кадровим дефіцитом соціальних працівників, низьким рівнем цифрової грамотності мешканців і обмеженою доступністю високошвидкісного Інтернету. У цих умовах подолання цифрової нерівності стає не лише технічним завданням, а й елементом соціальної політики, спрямованої на забезпечення прав людини на отримання якісної та своєчасної соціальної підтримки, незалежно від місця проживання та індивідуальних потреб.

Разом з тим, цифровізація соціальної підтримки не може бути реалізована виключно інституційними засобами. Органи місцевого самоврядування та соціальні служби в сільських громадах нерідко не мають достатніх ресурсів для навчання населення роботі з електронними сервісами, супроводу вразливих груп у процесі реєстрації заяв, отримання консультацій чи доступу до цифрових платформ. За цих умов значної ваги набуває участь волонтерських спільнот, які виступають не лише джерелом допомоги, а й активним посередником між отримувачами соціальної підтримки та цифровими інструментами її надання.

Волонтери дедалі частіше виконують функції цифрового супроводу: допомагають громадянам орієнтуватися в електронних сервісах, консультують щодо можливостей отримання соціальних виплат і підтримки через онлайн-платформи, здійснюють первинний збір запитів і навчають базовим навичкам цифрової грамотності. Проте цей феномен залишається недостатньо дослідженим у науковому дискурсі. Вітчизняна соціальна робота поки не систематизувала моделі волонтерського цифрового посередництва, не визначила його потенціал і ризики, а також не окреслила умови, за яких волонтерська участь сприяє підвищенню доступності соціальної підтримки у сільських громадах.

Тому актуальним є наукове вивчення ролі волонтерів як рушія цифровізації соціальної підтримки в сільській громаді, визначення

їхнього внеску у формування цифрової інклюзії та створення інноваційних форм взаємодії між соціальними службами, громадськими організаціями та мешканцями громади.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Українські вчені та практики постійно звертаються до питання поєднання соціальної підтримки, волонтерської діяльності та трансформацій, зумовлених воєнним контекстом і цифровізацією. У фокусі наукового дискурсу перебуває як підтримка внутрішньо переміщених осіб, так і модернізація системи соціальних послуг, зокрема в територіальних громадах.

В. Лях розкриває ключові завдання соціальної роботи з підтримки внутрішньо переміщених осіб в Україні, акцентуючи на необхідності поєднання адресної допомоги, захисту прав та розвитку потенціалу самих ВПО до інтеграції у приймаючі громади (Лях, 2025). У подібному контексті М. Лехолетова, А. Дуля та Т. Спіріна аналізують інтеграцію внутрішньо переміщених осіб у приймаючі громади, наголошуючи на важливості локальних механізмів соціальної підтримки, міжсекторальної взаємодії та участі громади у формуванні інклюзивного середовища (Лехолетова, Дуля, Спіріна, 2025). Обидві праці демонструють, що без розвитку інструментів підтримки на рівні громади, включаючи волонтерські ініціативи, забезпечити стійку інтеграцію ВПО неможливо.

Окремий блок досліджень стосується волонтерської діяльності як ресурсу розвитку громади. Т. Лях, В. Лютий і В. Жуков аналізують волонтерську діяльність студентів як шлях до їхньої активної участі в суспільному житті громади, підкреслюючи формування громадянської відповідальності, соціальної чутливості та здатності до самоорганізації (Лях, Лютий, Жуков, 2024). Ж. Петрович і Т. Лях розглядають потенціал волонтерства для розвитку деокупованих громад, акцентуючи на ролі волонтерських ініціатив у відновленні місцевої інфраструктури, зміцненні соціальної згуртованості та налагодженні мереж підтримки для вразливих груп (Петрович, Лях, 2024). У міжнародному контексті дослідження Т. Лях та співавторів, присвячене розвитку молодіжних волонтерських програм в умовах пандемії COVID-19 у громадах, розташованих поблизу зони бойових дій, демонструє гнучкість волонтерських практик та їхню здатність адаптува-

тися до кризових умов, у тому числі через використання дистанційних та змішаних форматів (Liakh et al., 2021).

Важливий аспект представлений у працях, що стосуються підготовки майбутніх фахівців соціальної роботи до волонтерської діяльності. О. Карпенко і А. Котелевець розглядають формування готовності майбутніх соціальних працівників до волонтерської діяльності в територіальній громаді, підкреслюючи значення практико орієнтованої підготовки, рефлексії й ціннісних засад соціальної роботи (Карпенко, Котелевець, 2025). У цьому ж полі, але з іншим акцентом, А. Котелевець аналізує явище онлайн волонтерства, окреслюючи сучасні виклики дистанційних форм залучення, пов'язані з мотивацією, емоційним вигоранням та потребою у нових форматах координації й підтримки (Kotelevets, 2021). Ці напрацювання вказують на поступовий перехід волонтерства до цифрових та гібридних форматів, однак питання системного цифрового посередництва у сфері соціальної підтримки залишається переважно неструктурованим.

Окремий напрям становить дослідження, присвячене цифровізації соціальних послуг. Г. Гриценко аналізує цифровізацію соціальних послуг крізь призму можливостей, викликів і компетентнісних вимог до фахівців, наголошуючи на тому, що впровадження електронних сервісів вимагає не лише технічної модернізації, а й розвитку цифрових компетентностей персоналу та користувачів (Гриценко, 2024).

Питання специфіки надання соціальних послуг у сільських громадах ґрунтовно розкрито у дослідженні С. Гунька та співавторів, де акцентовано на обмеженості ресурсів, кадровому дефіциті, територіальній розгалуженості та вразливості різних груп сільського населення (Gunko et al., 2024). Автори підкреслюють, що сільські громади потребують адаптованих моделей соціальної підтримки, які враховують просторову віддаленість, обмежений доступ до інфраструктури та цифрову нерівність. У поєднанні з напрацюваннями щодо інтеграції ВПО та розвитку волонтерства це створює підґрунтя для пошуку нових форматів роботи, де цифрові інструменти поєднуються з громадською активністю.

Отже, наявний науковий дискурс демонструє: по-перше, зростання ролі волонтерства

у підтримці вразливих груп та розвитку громад, у тому числі деокупованих і прикордонних; по-друге, усвідомлення значущості цифровізації соціальних послуг та необхідності підготовки фахівців до роботи в умовах цифрових трансформацій; по-третє, визнання особливих викликів сільських громад у сфері соціальної підтримки. Водночас у проаналізованих працях недостатньо висвітлено феномен волонтерів як рушія цифровізації саме соціальної підтримки у сільській громаді, а також майже не концептуалізовано цифрове волонтерське посередництво між мешканцями та електронними сервісами соціальних послуг. Це й зумовлює актуальність обраної теми дослідження та необхідність подальшого теоретико практичного осмислення ролі волонтерів у розширенні цифрової доступності соціальної підтримки на рівні сільських територіальних громад.

Метою статті є актуалізувати роль волонтерської діяльності у цифровізації соціальної підтримки в сільській громаді, обґрунтувати потенціал волонтерського цифрового посередництва та визначити інноваційні форми взаємодії між соціальними службами, громадськими організаціями і мешканцями громади, спрямовані на забезпечення доступності соціальної підтримки за допомогою електронних сервісів.

Виклад основного матеріалу. Цифровізація соціальної підтримки в сільських територіальних громадах можлива лише за умови включення до цього процесу широкої мережі міжособистісної та міжвідомчої взаємодії, яку формують соціальні служби, органи місцевого самоврядування та громадські ініціативи. Волонтери, що працюють з місцевими мешканцями, дедалі частіше виступають цифровими посередниками, забезпечуючи інформаційний супровід отримувачів соціальної підтримки, допомогу у реєстрації на платформах та консультування щодо використання електронних сервісів. Така діяльність спрямована не лише на оперативне реагування на запит, а й на зменшення цифрової нерівності, що є поширеною проблемою для сільських населених пунктів.

З огляду на недостатній рівень цифрової грамотності серед літніх людей, маломобільних осіб, внутрішньо переміщених осіб та сімей, що опинилися у складних життєвих обставинах, волонтери фактично компенсують дефіцит цифрових компетентностей у громаді. Вони

забезпечують неформальне навчання навичкам користування електронними платформами: пояснюють, як оформити субсидію, соціальну виплату, допомогу на проживання внутрішньо переміщених осіб, записатися на прийом до соціального працівника або отримати онлайн-консультацію. Таким чином, волонтери виконують функцію важливого соціально-технологічного елемента, що з'єднує мешканців громади з інструментами соціальної підтримки.

Іншим аспектом цифровізації соціальної підтримки є використання волонтерами комунікаційних інструментів та цифрових сервісів для збору потреб і координації допомоги. У багатьох громадах активно використовуються групи в месенджерах, локальні сторінки у соціальних мережах, а також електронні форми опитування. Волонтерські ініціативи за допомогою цих цифрових інструментів збирають інформацію про потреби вразливих груп, здійснюють пошук ресурсів та оперативно координують надання допомоги. Це створює ефект «громадської мережі реагування», що функціонує паралельно або у взаємодії з офіційними соціальними службами.

Застосування цифрових технологій у волонтерській діяльності сприяє формуванню неформальних, але ефективних моделей адресної допомоги. Наприклад, використання електронних платформ дозволяє створювати бази даних запитів, систематизувати інформацію про вразливі сім'ї, оптимізувати маршрути доставки допомоги. В окремих громадах на базі бібліотек, освітніх центрів, будинків культури функціонують цифрові хаби, де волонтери разом із соціальними працівниками проводять консультації, допомагають у створенні електронних кабінетів та виконанні цифрових процедур.

Ключовим результатом цифровізації соціальної підтримки є формування партнерських моделей взаємодії між соціальними службами та волонтерськими ініціативами. Така співпраця дозволяє ефективно поєднати інституційний та громадський ресурси, орієнтуючись на реальні потреби населення. Соціальні працівники забезпечують професійну оцінку потреб отримувачів підтримки, а волонтери доповнюють цей процес цифровим супроводом та оперативним реагуванням на локальні запити.

Ці партнерські моделі сприяють: підвищенню доступності соціальної підтримки для

мешканців віддалених населених пунктів; інклюзивному залученню вразливих груп до електронних сервісів; зменшенню навантаження на соціальних працівників; зміцненню соціальної згуртованості у громаді; формуванню цифрової компетентності населення.

Залучення волонтерів до цифровізації соціальної підтримки та соціальних послуг не замінює роботу соціальних служб, а посилює її, сприяючи формуванню стійкої системи доступної та інклюзивної соціальної допомоги на рівні громади.

У процесі дослідження нами було виокремлено низку моделей цифрового волонтерського посередництва, що реалізуються в сільських громадах під час надання соціальної підтримки. Ці моделі охоплюють різні форми допомоги, від цифрового супроводу та консультацій до управління логістикою адресної підтримки та партнерської взаємодії із соціальними службами. Для кожної моделі визначено ключові індикатори ефективності та інструменти моніторингу, що можуть бути використані органами місцевого самоврядування, соціальними працівниками та волонтерськими ініціативами для оцінювання результативності такої діяльності. Деталізацію наведено у табл. 1.

Наведені моделі цифрового волонтерського посередництва показують, що доступність соціальної підтримки у сільській громаді визначається не лише наявністю цифрових сервісів, а й здатністю населення ефективно ними користуватися. Саме волонтери виконують роль проміжної ланки між отримувачем та цифровою платформою, компенсуючи дефіцит цифрових компетентностей, часових та кадрових ресурсів у соціальних службах. Тому оцінювання волонтерської діяльності має спиратися не тільки на кількісні показники (кількість консультацій, запитів, залучених осіб), а й на якісні зміни, що стосуються цифрової інклюзії населення.

Індикатори у таблиці спрямовані на вимірювання як безпосередніх результатів (успішність оформлення послуг, швидкість реагування, кількість отримувачів підтримки), так і опосередкованих ефектів, що відображають реальні соціальні зміни: зменшення потреби у посередництві завдяки підвищенню цифрової грамотності, розширення соціальної участі вразливих груп, формування партнерських мереж у громаді.

Таблиця 1

**Моделі цифрового волонтерського посередництва у сільській громаді:
індикатори та інструменти оцінювання**

Модель взаємодії	Характеристика волонтерської діяльності	Ключові індикатори дієвості	Інструменти моніторингу та оцінювання
Цифровий супровід отримувачів соціальної підтримки	Допомога у використанні е-сервісів, реєстрації, заповненні заяв	- кількість людей, які отримали цифровий супровід - відсоток успішних заяв - час від запиту до отримання послуги	- журнали реєстрації звернень - електронні таблиці супроводу - короткі опитувальні листи
Інформаційно-консультаційна підтримка населення	Роз'яснення можливостей отримання соціальної підтримки через цифрові платформи	- кількість консультацій - рівень розуміння інформації (оцінка 1–5) - кількість збережених або повторно відкритих матеріалів	- опитування після консультацій - статистика соціальних мереж - перегляди інформаційних матеріалів
Збір потреб і верифікація запитів	Визначення потреб вразливих груп та збирання звернень онлайн	- кількість отриманих запитів - кількість верифікованих запитів - точність адресної допомоги (%)	- Google Forms - електронні бази потреб - порівняння «запит – надання послуги»
Партнерська взаємодія волонтерів і соціальних служб	Співпраця у вирішенні конкретних кейсів соціальної підтримки	- кількість кейсів з успішним результатом - кількість партнерських організацій - обсяг залучених ресурсів	- акти надання допомоги - внутрішня звітність служб - протоколи співпраці
Цифрове навчання населення	Навчання цифровим навичкам (оформлення онлайн-послуг, користування сервісами)	- кількість осіб, що пройшли навчання - рівень засвоєння навичок (до/після) - кількість людей, які надалі оформили послуги самостійно	- тести простих навичок - повторні звернення - реєстрації в е-сервісах
Адресна допомога через цифрові мережі реагування	Координація допомоги через чати, групи, електронні списки	кількість отримувачів допомоги швидкість реагування кількість волонтерів, які долучилися	електронні журнали логістики відмітки доставки короткі дзвінки-верифікації

Для оцінювання впливу волонтерської діяльності на доступність цифрової соціальної підтримки в сільській громаді важливо використовувати інструменти, які дають змогу фіксувати не лише обсяг виконаної роботи, а й її ефективність, адресність, якість та вплив на цифрову грамотність населення. Нижче подано стислий перелік таких інструментів та їх оцінювальних можливостей (табл. 2).

Узагальнюючи, ці інструменти дозволяють охопити ключові виміри результативності цифрового волонтерського супроводу: кількісні

показники допомоги, якість взаємодії з отримувачами, адресність підтримки, ефективність комунікацій і рівень сформованості цифрових навичок у населення. Їх застосування дає можливість громаді не лише оцінити обсяг виконаної волонтерами роботи, а й відслідковувати реальні соціальні зміни, що відбуваються завдяки цифровій підтримці.

Отже запропоновані розробки дозволяють комплексно оцінити ефективність волонтерської діяльності в цифровому супроводі соціальної підтримки, враховуючи її внесок

Таблиця 2

Інструменти моніторингу результативності цифрового волонтерського посередництва

Інструмент	Що оцінює
Журнали звернень (електронні або паперові)	кількість людей, що потребують цифрової підтримки
Електронні таблиці супроводу	ефективність та завершеність послуг
Опитувальні листи (3–5 запитань)	рівень задоволеності, зрозумілість сервісу
Google Forms	збір і систематизація потреб
Статистика соцмереж/каналів	охоплення інформаційних матеріалів
Тести простих навичок	сформованість цифрової грамотності
Реєстри логістики	факт надання допомоги та її адресність

у розширення доступу до сервісів, підсилення інклюзивності та зміцнення соціальної згуртованості громади.

Висновки. Цифровізація соціальної підтримки у сільській громаді потребує не лише розвитку технологічної інфраструктури, а й створення дієвих механізмів супроводу населення у взаємодії з цифровими сервісами. У цьому контексті волонтери виступають важливим ресурсом цифрової інклюзії, забезпечуючи інформаційний супровід, консультування, навчання та адресну допомогу, що дозволяє вразливим групам отримувати соціальну підтримку через цифрові платформи.

Запропоновані моделі волонтерського цифрового посередництва демонструють, що волонтерська участь не замінює роботу соціальних служб, а доповнює її, розширюючи можливості доступу до соціальної підтримки та зменшуючи цифрову нерівність у сільській місцевості. Визначені індикатори та інструменти моніторингу дозволяють комплексно оцінювати ефективність цієї діяльності, враховуючи як кількісні, так і якісні зміни, пов'язані з підвищенням адресності підтримки, покращенням цифрової грамотності населення та зміцненням соціальної взаємодії в громаді.

Таким чином, волонтерська діяльність у цифровому супроводі соціальних послуг може розглядатися як інноваційний компонент соціальної підтримки, що сприяє формуванню інклюзивного середовища та підвищенню спроможності громади забезпечувати потреби своїх мешканців у цифровому форматі.

Перспективними напрямками подальших досліджень є вивчення впливу цифрової підтримки на якість життя окремих вразливих груп (літніх людей, осіб з інвалідністю, внутрішньо переміщених осіб), розроблення моделей підготовки волонтерів до виконання функцій цифрового супроводу соціальних послуг на рівні громад, аналіз ефективності міжсекторальної взаємодії соціальних служб, закладів освіти, громадських організацій та бізнесу у цифровізації соціальної підтримки, створення методичних рекомендацій для оцінювання діяльності волонтерів у сфері цифрового посередництва, а також дослідження регіональних відмінностей щодо рівня цифрової інклюзії та потреб у цифровому супроводі в різних типах сільських громад. Така наукова перспектива поглиблює розуміння ролі волонтерів у цифровізації соціальної підтримки та сприятиме формуванню інклюзивних цифрових сервісів для мешканців сільських територій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гриценко Г. М. Цифровізація соціальних послуг: проблеми можливостей та компетенції. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2024. № 47. С. 36–48. URL: <https://doi.org/10.33216/2218-5461/2024-47-1-36-48> (дата звернення: 20.11.2025).
2. Карпенко О., Котелевець А. Підготовка майбутніх фахівців із соціальної роботи до волонтерської діяльності в територіальній громаді. *Humanitas*. 2025. № 1. С. 64–69. URL: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.1.10> (дата звернення: 20.11.2025).
3. Лехолетова М. М., Дуля А. В., Спіріна В. Є. Інтеграція внутрішньо переміщених осіб у приймаючі громади. *Соціальна робота та психологія: освіта і наука*. 2025. № 1. С. 30–36. URL: <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-1-5> (дата звернення: 20.11.2025).
4. Лях В. Ключові завдання соціальної роботи з підтримки внутрішньо переміщених осіб в Україні. *Humanitas*. 2025. № 2. С. 134–140. URL: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.2.18>.
5. Лях Т., Лютий В., Жуков В. Волонтерська діяльність студентів як шлях до їхньої активної участі у суспільному житті громади. *Humanitas*. 2024. № 3. С. 68–76. URL: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.3.10> (дата звернення: 20.11.2025).
6. Петрович Ж., Лях Т. Потенціал волонтерства для розвитку деокупованих громад. *Ввічливість. Humanitas*. 2024. № 3. С. 202–207. URL: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.3.28>.
7. Features of providing social services in rural communities / S. Gunko et al. *Society. Integration. Education. Proceedings of the International Scientific Conference*. 2024. Vol. 1. P. 652–664. URL: <https://doi.org/10.17770/sie2024vol1.7899> (date of access: 20.09.2025).
8. Kotelevets A. Volunteering online – today's challenges. *Social work and social education*. 2021. No. 1(6). P. 98–104. URL: [https://doi.org/10.31499/2618-0715.1\(6\).2021.234142](https://doi.org/10.31499/2618-0715.1(6).2021.234142) (date of access: 20.11.2025).

9. Development of youth volunteer programs in the condition of the Covid-19 pandemic in the communities, neighboring to the area of the joint forced operation in the east of Ukraine / T. Liakh et al. *Society. Integration. Education. Proceedings of the International Scientific Conference*. 2021. Vol. 3. P. 316–326. URL: <https://doi.org/10.17770/sie2021vol3.6334>

REFERENCES:

1. Gunko, S., Liakh, T., Vainola, R., Lekholetova, M. (2024). Features of providing social services in rural communities. *Society. Integration. Education. Proceedings of the International Scientific Conference*, 1, 652–664. <https://doi.org/10.17770/sie2024vol1.7899>
2. Hrytsenko, H. M. (2024). Tsyfrovizatsiia sotsialnykh posluh: problemy mozhlyvosti ta kompetentsii [Digitalization Of Social Services: Problems Of Opportunities And Competences]. *Aktualni problemy prava: teoriia i praktyka*, (47), 36–48. <https://doi.org/10.33216/2218-5461/2024-47-1-36-48> [in Ukrainian]
3. Karpenko, O., Kotelevets, A. (2025). Pidhotovka maibutnykh fakhivtsiv iz sotsialnoi roboty do volonterskoi diialnosti v terytorialnii hromadi [Training Of Future Specialists In Social Work For The Volunteer Activities In The Territorial Community]. *Humanitas*, (1), 64–69. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.1.10> [in Ukrainian]
4. Kotelevets, A. (2021). Volunteering online – today's challenges [Volunteering online – today's challenges]. *Social Work and Social Education*, (1(6)), 98–104. [https://doi.org/10.31499/2618-0715.1\(6\).2021.234142](https://doi.org/10.31499/2618-0715.1(6).2021.234142) [in Ukrainian]
5. Lekholetova, M. M., Dulia, A. V., Spirina, V. Ye. (2025). Intehratsiia vnutrishno peremishchenykh osib u pryimaiuchi hromady [Integration Of Internally Displaced Persons Into Host Communities]. *Sotsialna robota ta psykholohiia: osvita i nauka*, (1), 30–36. <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-1-5> [in Ukrainian]
6. Liakh, T., Liutyi, V., Zhukov, V. (2024). Volonterska diialnist studentiv yak shliakh do yikhoi aktyvnoi uchasti u suspilnomu zhytti hromady [Volunteer Activity Of Students As A Way To Their Active Participation In The Social Life Of The Community]. *Humanitas*, (3), 68–76. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.3.10> [in Ukrainian]
7. Liakh, V. (2025). Kliuchovi zavdannia sotsialnoi roboty z pidtrymky vnutrishno peremishchenykh osib v Ukraini [Key Tasks Of Social Work With Internally Displaced Persons In Ukraine]. *Humanitas*, (2), 134–140. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.2.18> [in Ukrainian]
8. Liakh, T., Lekholetova, M., Kotelevets, A., Spirina, T., & Shved, O. (2021). Development of youth volunteer programs in the condition of the Covid-19 pandemic in the communities, neighboring to the area of the joint forced operation in the east of Ukraine. *Society. Integration. Education. Proceedings of the International Scientific Conference*, 3, 316–326. <https://doi.org/10.17770/sie2021vol3.6334>
9. Petrochko, Zh., Liakh, T. (2024). Potentsial volonterstva dlia rozvytku deokupovanykh hromad [The Potential Of Volunteering For Development Of Deoccupied Communities]. *Vvichlyvist. Humanitas*, (3), 202–207. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.3.28> [in Ukrainian]

Дата надходження статті: 09.10.2025

Дата прийняття статті: 21.10.2025

Опубліковано: 12.12.2025